gemeente Opsterland

RAADSBESLUIT MET VERORDENING

Onderwerp : Verordening maatschappelijke ondersteuning 2027

De raad van gemeente Opsterland,

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van 10 november 2026,
besluit vast te stellen de volgende verordening:

Verordening Maatschappelijke ondersteuning gemeente Opsterland 2027

gelet op de artikelen 2.1.3, 2.1.4, eerste tot en met vierde lid, en zesde lid, 2.1.4a, eerste, tweede, derde, vijfde en zesde lid, 2.1.4b, tweede lid, 2.1.5 eerste lid, 2.1.6, 2.1.7, 2.3.6 vierde lid, en 2.6.6, eerste lid, van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 en artikel 5.4 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015;

overwegende dat;

- het noodzakelijk is om cliënten te ondersteunen als zij beperkingen ondervinden in hun maatschappelijke participatie en zelfredzaamheid en zij niet in staat zijn om op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg, met hulp van het sociale netwerk of met gebruikmaking van algemene voorzieningen hiervoor een oplossing te vinden;
- het noodzakelijk is om cliënten met psychische of psychosociale problemen en cliënten die vanwege huiselijk geweld of om andere redenen de thuissituatie hebben verlaten, te ondersteunen bij het zich handhaven in de samenleving als zij hier niet op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, met mantelzorg, of met hulp van het sociale netwerk of met gebruikmaking van algemene voorzieningen toe in staat zijn;
- het noodzakelijk is om bij verordening regels te stellen over de invulling van de plicht tot ondersteuning.

Verordening Maatschappelijke ondersteuning gemeente Opsterland 2027

HOOFDSTUK 1: Begrippen

Artikel 1. Begripsbepalingen

1. Alle begrippen die in deze verordening gebruikt worden en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015), het uitvoeringsbesluit Wmo 2025, de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de Gemeentewet (GemW).

2. In deze verordening wordt verstaan onder:

    a. *aanvraag:* schriftelijk verzoek van een inwoner aan het college om een beslissing te nemen op het verzoek om een maatwerkvoorziening te verstrekken;

    b. *algemene voorziening:* aanbod van diensten of activiteiten dat, zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers,

toegankelijk is en dat gericht is op maatschappelijke ondersteuning;

c. *algemeen gebruikelijke voorziening:* een voorziening die niet specifiek bedoeld is voor personen met een beperking, die daadwerkelijk beschikbaar is, die een passende bijdrage levert aan het realiseren van een situatie waarin de client in staat is tot zelfredzaamheid of participatie en die financieel gedragen kan worden met een inkomen op minimumniveau;

d. *beleidsregels:* actuele 'beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Opsterland';

e. *boven gebruikelijke hulp:* vorm van ondersteuning niet zijnde mantelzorg, die de gebruikelijke hulp overstijgt maar die gelet op de individuele omstandigheden van de echtgenoot, ouders/verzorgers, of andere huisgenoten verwacht kan worden;

f. *bijdrage in de kosten (niet zijnde CAK):* bijdrage als bedoeld in artikel 2.1.4, eerste lid en artikel 2.1.4a van de wet;

g. *eigen kracht:* het vermogen van de inwoner om zijn beperkingen zoals bedoeld in de Wmo 2015 te verminderen of weg te nemen door zelf een bijdrage te leveren aan het verbeteren van zijn situatie. De gemeente mag van de inwoner verwachten en vragen dat hij zich maximaal inspant om zijn hulpvraag op te lossen en eventueel stappen zet die wellicht niet zijn eerste keuze zijn;

h. gebruikelijke hulp: hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de echtgenoot, ouders/verzorgers, inwonende kinderen of andere huisgenoten en waarvoor geen maatwerkvoorziening wordt verstrekt, indien gebruikelijke hulp daadwerkelijk beschikbaar is en in de gegeven omstandigheden verwacht kan worden;

i. *gesprek:* het gesprek in het kader van het onderzoek als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid van de wet;

j. *HHM normenkader*: het door bureau HHM opgestelde actuele normenkader, waarmee het aantal minuten hulp bij het huishouden of het aantal uren/dagdelen bij (groeps)begeleiding wordt vastgesteld;

k. *hulpvraag:* behoefte aan maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet;

l. *ingezetene:* inwoner, die hoofdverblijf heeft in de gemeente Opsterland;

m. *mantelzorg:* minimaal 8 uur per week en langer dan 3 maanden onbetaalde zorg en ondersteuning verlenen aan iemand woonachtig in de gemeente Opsterland;

n. maatwerkplan (ook wel ondersteuningsplan genoemd): een plan waarin de inhoud van het gesprek in het kader van het wmo-onderzoek wordt weergeven, waarin in ieder geval is opgenomen welke hulpvraag er is, welke oplossingen er aanwezig zijn en tot welke resultaten dit moeten leiden;

o. *melding:* kenbaar maken van een ondersteuningsvraag aan het college als bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet;

p. *ondersteuning vanuit het sociaal netwerk:*
   a) personen die behoren tot het sociaal netwerk of;
   b) personen die niet beschikken over de kwaliteitseisen die gelden voor professionele ondersteuning;

q. *pgb:* persoonsgebonden budget als bedoeld in de artikelen 1.1.1 en 2.3.6 van de wet;

r. *pgb-plan:* door de cliënt die in aanmerking wenst te komen voor een pgb in te dienen plan, die wordt betrokken bij de beoordeling of voldaan is aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 2.3.6 lid 2 van de wet, waarin in ieder geval wordt opgenomen:
   c) waarom er wordt gekozen voor een pgb;
   d) *welke ondersteuning of voorziening er met het pgb wordt ingekocht;*
   e) *hoe de ondersteuning of de voorziening bijdraagt aan de gestelde doelen;*
   f) *hoe de kwaliteit is gewaarborgd;*
   g) *door wie de ondersteuning wordt uitgevoerd;*
   h) *wie het pgb beheert;*

s. *pré-mantelzorgwoning*: een zelfstandige woonruimte, bewoonbaar door één persoon of één huishouden, welke voldoet aan de geldende wet- en regelgeving;

t. *professionele ondersteuning:*
   - personen die werkzaam zijn bij een instelling en die voor het uitvoeren van de pgb taken/werkzaamheden ingeschreven staan in het Handelsregister (volgens artikel 5 Handelsregisterwet 2007), en die relevante diploma's hebben die nodig zijn voor het doen van hun taken, of;
   - personen die aangemerkt zijn als Zelfstandige zonder personeel. Daarnaast moeten ze ten aanzien van de voor het pgb uit te voeren taken/werkzaamheden ingeschreven staan in het Handelsregister (conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007) en beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken, en;
   - voor deze professionals gelden dezelfde kwaliteitseisen waaraan moet worden voldaan als de gecontracteerde aanbieders voor ZIN.

u. *sociaal netwerk:* personen uit de huiselijke kring of andere personen met wie de cliënt een sociale relatie onderhoudt, waaronder in ieder geval wordt begrepen een familielid, huisgenoot, (voormalig) echtgenoot of mantelzorger;

v. *uitvoeringsbesluit:* Uitvoeringsbesluit Wmo 2015;

w. *wet:* Wet maatschappelijke ondersteuning 2015.

Artikel 2. De te bereiken resultaten

Een voorziening ten behoeve van de maatschappelijke ondersteuning kan in ieder geval betrekking hebben op:

a. het kunnen voeren van een gestructureerd huishouden;

b. het zich kunnen verplaatsen in en om de woning;

c. het kunnen wonen in een geschikt huis;

d. het zich lokaal kunnen verplaatsen;

e. het thuis kunnen zorgen voor kinderen die tot het gezin behoren;

f. het hebben van contacten met medemensen en deelnemen aan recreatieve, maatschappelijke en religieuze activiteiten;

g. het kunnen uitvoeren van algemeen dagelijkse levensverrichtingen;

h. kortdurend verblijf en;

i. beschermd wonen en opvang.

HOOFDSTUK 2: Melding, onderzoek en aanvraag

Artikel 3. Melding hulpvraag

1. Een hulpvraag kan door of namens een cliënt bij het college worden gemeld. De hulpvraag kan ook betrekking hebben op ondersteuning van de mantelzorger.

2. Het college bevestigt schriftelijk de ontvangst van de melding en maakt zo spoedig mogelijk een afspraak voor een gesprek.

3. In spoedeisende gevallen als bedoeld in artikel 2.3.3. van de wet treft het college na melding zo spoedig mogelijk een tijdelijke maatwerkvoorziening, in afwachting van de uitkomst van het onderzoek als bedoeld in artikel 6.

4. In afwijking van het bepaalde in lid 1 dient een hulpvraag voor - uitsluitend - opvang te worden ingediend bij het college of de opvanginstelling.

Artikel 4. Onafhankelijke cliëntondersteuning

1. Het college draagt zorg voor de beschikbaarheid van kosteloze cliëntondersteuning.

2. Het college wijst de client en zijn mantelzorger voor het onderzoek op de mogelijkheid gebruik te maken van gratis clientondersteuning.

Artikel 5. Vooronderzoek

1. Het college verzamelt alle voor het onderzoek, bedoeld in artikel 2.3.2, eerste lid, van de wet, van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de cliënt en zijn situatie en maakt met hem een afspraak voor een gesprek.

2. Voor of tijdens het gesprek verschaft de cliënt het volgens artikel 3 bevoegde college alle overige gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college hiervoor nodig zijn en waarover de cliënt redelijkerwijs de beschikking kan krijgen. De cliënt verstrekt in ieder geval op verzoek een identificatiedocument als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht ter inzage.

3. Het college kan in overleg met de cliënt afzien van een vooronderzoek als bedoeld in het eerste lid als:

    a. de cliënt voldoende bekend is bij de gemeente;

    b. een voorafgaand onderzoek gelet op het spoedeisende karakter op dat moment niet mogelijk of niet gewenst is;

    c. als blijkt dat er sprake is van een enkelvoudige, niet gecompliceerde ondersteuningsvraag.

Artikel 6. Onderzoek/gesprek

1. Na het in het vorige artikel bedoelde vooronderzoek vindt een gesprek plaats met de cliënt.

2. Als de hulpvraag voldoende bekend is, kan het college, onverminderd het bepaalde in artikel 2.3.2 van de wet, in overleg met de cliënt afzien van een gesprek.

3. De volgende factoren maken in ieder geval deel uit van het onderzoek en vormen de basis van het gesprek:

    a. de behoeften, persoonskenmerken en de voorkeuren van de cliënt;

b. de mogelijkheden om op eigen kracht, met gebruikelijke hulp, het sociale netwerk of mantelzorg zijn zelfredzaamheid of zijn participatie te verbeteren;

c. de behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorger van de cliënt;

d. de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening of door het verrichten van maatschappelijke (nuttige) activiteiten te komen tot verbetering van de zelfredzaamheid of zijn participatie;

e. de mogelijkheden om door middel van samenwerking met andere instanties zoals de zorgverzekeraar en het zorgkantoor en partijen op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen tot een zo goed mogelijk afgestemde dienstverlening met het oog op verbetering van zijn zelfredzaamheid of participatie;

f. Welke bijdragen in de kosten de cliënt met toepassing van artikel 2.1.4 en 2.1.4a van de wet verschuldigd zal zijn.

4. Het college kan een daartoe aangewezen adviesinstantie om advies vragen als dit nodig is voor het onderzoek.

Artikel 7. Maatwerkplan

1. Het college zorgt binnen de wettelijk gestelde termijn van 6 weken na melding, voor schriftelijke verslaglegging in de vorm van een maatwerkplan, van het onder lid 2.3.2 van de wet bedoelde onderzoek.

2. Als de cliënt van mening is dat het maatwerkplan onvolledig is of onjuistheden bevat, kan hij daarvan op een daarvoor bestemd deel van het maatwerkplan mededeling doen, onder aanvulling dan wel correctie zoals door hem bedoeld.

3. Het maatwerkplan voorziet in de mogelijkheid om door de cliënt in het maatwerkplan op eenvoudige wijze, voorzien van een ondertekening en datum, aan te laten geven dat deze in aanmerking wenst te komen voor een maatwerkvoorziening.

Artikel 8. Aanvraag

Het college merkt een ondertekend maatwerkplan van het onderzoek als aanvraag aan, indien de cliënt dat conform artikel 7, derde lid in het maatwerkplan heeft aangegeven. Op deze aanvraag wordt binnen 2 weken, na ontvangst van het ondertekende maatwerkplan, beschikt.

Artikel 9. Beschikking

1. In de beschikking tot verstrekking van een maatwerkvoorziening wordt in ieder geval aangegeven of deze als voorziening in natura of als pgb of als financiële tegemoetkoming wordt verstrekt en wordt tevens aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.

2. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in natura wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
    a. welke voorziening wordt verstrekt en wat het beoogde resultaat daarvan is;
    b. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is;
    c. de omvang van de ondersteuning;
    d. wie de ondersteuning gaat uitvoeren.

3. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
    a. voor welk resultaat het pgb moet worden aangewend, waarbij verwezen kan worden naar het pgb-plan;
    b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;

c. wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is gekomen;
d. wat de ingangsdatum en de duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld;
e. de voorwaarden voor uitbetaling van het pgb en de wijze van uitbetaling van het pgb en;
f. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb.

4. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in de vorm van een financiële tegemoetkoming wordt in de beschikking in ieder geval vastgelegd:
    a. voor welk resultaat de financiële tegemoetkoming moet worden aangewend;
    b. wat de hoogte van de financiële tegemoetkoming is en hoe hiertoe is gekomen;
    c. de voorwaarden van uitbetaling van de financiële tegemoetkoming en de wijze van uitbetaling;
    d. of er sprake is van betaling van een bijdrage in de kosten en zo ja, de maximale hoogte en de betalingsduur daarvan.

5. Als sprake is van de verplichting tot betaling van een bijdrage in de kosten, wordt van deze verplichting mededeling gedaan in de beschikking. Daarbij wordt tevens gemeld welk bestuursorgaan belast is met de bepaling van de hoogte van de bijdrage en de inning daarvan.

HOOFDSTUK 3: Maatwerkvoorziening

Artikel 10. Algemene criteria maatwerkvoorziening

1. Het college neemt het maatwerkplan als uitgangspunt voor de beoordeling van een aanvraag om een maatwerkvoorziening.

2. Geen maatwerkvoorziening wordt verstrekt:
    a. indien cliënt aanspraak maakt of kan maken op een voorziening op grond van een andere wet, of indien cliënt met gebruik van eigen kracht, gebruikelijke hulp, het sociaal netwerk, mantelzorg, een algemeen gebruikelijke voorziening of een algemene voorziening voldoende kan worden gecompenseerd;

    b. indien deze kortdurend noodzakelijk is, tenzij het gaat om een cliënt met een korte levensverwachting, in welk geval per definitie geacht wordt sprake te zijn van een langdurige noodzaak;

    c. indien het een voorziening betreft die de cliënt vóór de datum van de melding heeft gerealiseerd of geaccepteerd;

    d. indien de cliënt de voorziening na de melding en vóór de datum van het besluit heeft gerealiseerd of geaccepteerd, tenzij het college daar schriftelijk toestemming voor heeft gegeven en de noodzaak en passendheid van de voorziening en de gemaakte kosten achteraf nog kan beoordelen;

    e. voor zover de aanvraag betrekking heeft op een voorziening die aan inwoner al eerder is verstrekt in het kader van enige wettelijke bepaling of regeling en de geldende afschrijvingstermijn van de voorziening nog niet verstreken is, tenzij de voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen, of de cliënt de restwaarde van de voorziening die verloren is gegaan geheel of gedeeltelijk vergoedt;

    f. indien de cliënt geen ingezetene van de gemeente is.

3. Een cliënt komt alleen in aanmerking voor een maatwerkvoorziening als:
    a. deze langdurig (langer dan zes maanden) noodzakelijk is, met uitzondering van de voorziening huishoudelijke ondersteuning en begeleiding;

    b. de noodzaak tot ondersteuning voor de cliënt redelijkerwijs niet vermijdbaar was.

4. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, verstrekt het college de goedkoopste passende voorziening. De prijs van de leverancier die hierbij de goedkoopst passende kan leveren is doorslaggevend.

5. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte voorziening, wordt deze slechts verstrekt als de eerder verstrekte of vergoede voorziening de normale afschrijvingstermijn heeft verstreken, tenzij:

    a. De eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen;

    b. De eerder verstrekte voorziening niet langer compenserend is bij de toegenomen beperkingen.

Artikel 11. Eigen kracht
Onder ‘eigen kracht’ als bedoeld in artikel 10, lid 2, sub a wordt in ieder geval verstaan:

- gebruikelijke hulp door huisgenoten;
- boven-gebruikelijke hulp door huisgenoten voor zover dat in de gegeven omstandigheden kan worden verwacht;
- ondersteuning vanuit het sociale netwerk;
- het aanpasreken van een aanvullende zorgverzekering die is afgesloten;
- het kunnen aanschaffen van een algemeen gebruikelijke voorziening;
- het gebruik kunnen maken van een algemene voorziening.

Artikel 12. Gebruikelijke hulp

1. Het college maakt bij de beoordeling of de gebruikelijke hulp van de huisgenoot verwacht mag worden onderscheid tussen:

    a. *Kortdurende situaties*: er is uitzicht op herstel van het (gezondheids)probleem en de daarmee samenhangende beperkingen in de zelfredzaamheid en/of participatie van de cliënt. Het gaat hierbij over een periode van maximaal zes maanden binnen één jaar.

    b. *Langdurende situaties*: het gaat om chronische situaties waarbij naar verwachting de hulp bij de zelfredzaamheid en/of participatie langer dan zes maanden nodig is.

2. In kortdurende situaties verwacht het college dat huisgenoten de benodigde hulp volledig bieden, voor zover zij daarvoor feitelijk beschikbaar zijn en niet (dreigend) overbelast raken.

3. In langdurende situaties verwacht het college dat huisgenoten de gebruikelijke hulp bieden. Wat in het concrete geval gebruikelijke hulp is, bepaalt het college op basis van het individuele onderzoek.

4. Bij de beoordeling of sprake is van gebruikelijke hulp in langdurende situaties houdt het college in ieder geval rekening met de volgende factoren betreffende de cliënt:

    a. De samenstelling van het huishouden van cliënt, waaronder het aantal huisgenoten dat tot de leefeenheid behoort

    b. De aard van de relatie met de huisgenoot

    c. De mate van hulp die cliënt nodig heeft

    d. De aard en de duur van de hulp en de benodigde ondersteuningsintensiteit

    e. De mate van planbaarheid van de hulp

f. De behoeften en mogelijkheden van de cliënt

5. Bij de beoordeling of sprake is van gebruikelijke hulp in langdurende situaties houdt het college in ieder geval rekening met de volgende factoren betreffende de huisgenoot:

    a. De leeftijd en woonsituatie van de huisgenoot

    b. De feitelijke beschikbaarheid (werk, studie en andere verplichtingen)

    c. De benodigde kennis, vaardigheden en leerbaarheid

    d. De lichamelijke en psychische belastbaarheid en eventuele eigen problematiek

    e. (Dreigende) overbelasting

    f. Overige omstandigheden die de draagkracht kunnen beïnvloeden

6. Een huisgenoot wordt alleen als niet feitelijk beschikbaar beschouwd voor gebruikelijke hulp als sprake is van een onvermijdbare afwezigheid met een verplichtend karakter.

7. Bij de beoordeling of sprake is van (dreigende) overbelasting van de huisgenoot neemt het college mee in hoeverre, binnen redelijke grenzen, maatregelen genomen kunnen worden om de (dreigende) overbelasting weg te nemen.

8. Bij de belastbaarheid en bij (dreigende) overbelasting geldt bovendien het volgende:

    a. Er moet een verband zijn tussen de (dreigende) overbelasting en de hulp aan de cliënt.

    b. Als de (dreigende) overbelasting ziet op spanningen door het werk of door andere factoren buiten de hulpverlening aan de cliënt om, moet de huisgenoot eerst een oplossing zoeken in de oorzaak van die spanningen.

    c. Als de (dreigende) overbelasting kan worden verminderd door het herinrichten van het werk of andere factoren buiten de hulpverlening aan de cliënt om, wordt dit eerst van de huisgenoot verwacht.

9. Bij de beoordeling of sprake is van gebruikelijke hulp wordt geen onderscheid gemaakt op basis van sekse, religie, cultuur of persoonlijke opvattingen over het verrichten van activiteiten.

Artikel 13. Criteria om in aanmerking te komen voor een maatwerkvoorziening voor beschermd wonen en opvang

De gemeente Opsterland volgt het beleid van de gemeente Leeuwarden in haar rol als centrumgemeente voor de regionale voorzieningen Beschermd wonen en opvang (maatschappelijke opvang, openbare geestelijke gezondheidszorg en Verslavingszorg) zoals vastgelegd in de actuele verordening, beleidsregels en het financiële besluit Wmo van de gemeente Leeuwarden, voor zover het veranderingen betreft die voortvloeien uit de verantwoordelijkheden zoals vastgelegd in de actuele gemeenschappelijke regeling ‘Centrumregeling samenwerking sociaal domein Fryslân.

Artikel 14. Specifieke voorwaarden woonvoorzieningen

1. Verhuizen heeft in beginsel voorrang op andere woonvoorzieningen zoals het verbouwen of aanpassen van de woning.

2. Geen woonvoorziening wordt verstrekt:

a. voor zover de beperkingen voortvloeien uit de aard van de in de woning gebruikte materialen, de slechte staat van het onderhoud of de omstandigheid dat de woning voldoet aan de geldende wettelijke eisen;

b. voor zover het voorzieningen in gemeenschappelijke ruimten betreft, anders dan automatische deuropeners, hellingbanen, het verbreden van gemeenschappelijke toegangsdeuren, het aanbrengen van drempelhulpen of vlonders of het aanbrengen van een opstelplaats bij de toegangsdeur van de gemeenschappelijke ruimte;

c. indien de noodzaak het gevolg is van een verhuizing waarvoor geen aanleiding bestaat op grond van beperkingen bij de zelfredzaamheid of participatie en er geen belangrijke reden voor verhuizing aanwezig is;

d. indien de cliënt niet is verhuisd naar de voor zijn of haar beperkingen op dat moment meest geschikte woning, tenzij daarvoor vooraf schriftelijk toestemming is verleend door het college;

e. indien de cliënt in een door het college vastgestelde pré-mantelzorgwoning woont.

3. Het college verstrekt alleen een woonvoorziening of woningaanpassing ten behoeve van een woonwagen indien aan de volgende vereisten wordt voldaan:

a. de technische levensduur van de woonwagen is nog minimaal vijf jaar én;

b. de standplaats komt niet binnen vijf jaar voor opheffing in aanmerking én;

c. de woonwagen stond ten tijde van de indiening van de melding op een binnen de gemeente Opsterland, formeel als zodanig aangemerkte standplaats.

4. Het college verleent alleen een woonvoorziening of woningaanpassing ten behoeve van een woonschip indien:

a. de technische levensduur van het woonschip nog minimaal vijf jaar is én;

b. het woonschip nog minimaal vijf jaar op de ligplaats mag blijven liggen.

Artikel 15. Specifieke voorwaarden kortdurend verblijf

Een maatwerkvoorziening voor kortdurend verblijf wordt slechts verstrekt, indien:

a. de cliënt wegens zijn beperkingen, chronisch psychische of psychosociale problemen, toezicht nodig heeft en thuis door een gebruikelijke hulp en/of mantelzorger wordt verzorgd;

b. het noodzakelijk is dat de persoon die gebruikelijke hulp en/of mantelzorg verleent ontlast wordt.

Artikel 16. Specifieke criteria hulp bij het huishouden

1. Een maatwerkvoorziening voor hulp bij het huishouden wordt slechts verstrekt:

a. indien de cliënt niet of niet volledig in staat is om een gestructureerd huishouden te voeren;

b. voor het uitvoeren van huishoudelijke taken zoals beschreven in het actuele HHM normenkader.

2. Voorafgaand aan de maatwerkvoorziening hulp bij het huishouden, kán het college de cliënt verplichten om de kennismakingsperiode te doorlopen, waarin de aanbieder onderzoekt wat de cliënt in eigen kracht kan doen, zelfregie en onafhankelijkheid stimuleert en de cliënt huishoudelijke vaardigheden aanleert.

3. Bij de beoordeling van het aantal uren/minuten dat hulp bij het huishouden wordt ingezet, wordt gebruik gemaakt van het actuele HHM normenkader.

Artikel 17. Specifieke criteria (groeps)begeleiding

1. Een cliënt kan voor (groeps)begeleiding in aanmerking komen indien hij door zijn beperkingen onvoldoende zelfredzaam of in staat tot participatie is en de cliënt hierdoor beperkingen ervaart op één van de volgende gebieden:

a. de sociale redzaamheid;

b. het bewegen en verplaatsen;

c. het psychisch functioneren;

d. het geheugen en de oriëntatie.

e. het vertonen van probleemgedrag.

2. Bij de beoordeling van het aantal uren/dagdelen dat bij (groeps)begeleiding wordt ingezet, wordt gebruik gemaakt van het actuele HHM normenkader.

Artikel 18. Vervoer van en naar groepsbegeleiding

1. Het college draagt zorg voor noodzakelijk vervoer zodat de cliënt gebruik kan maken van groepsbegeleiding.

2. Cliënt heeft geen recht op vervoer naar de locatie van de groepsbegeleiding indien:

a. cliënt zelfstandig lopend, al dan niet gebruik makend van een (vervoers-) hulpmiddel, de locatie van de groepsbegeleiding kan bereiken of zelfstandig met een vervoermiddel of openbaar vervoer kan reizen;

b. cliënt met beschikbare hulp van personen uit zijn sociale netwerk of vrijwilligers kan reizen of op een ander kan worden begeleid;

c. cliënt kiest voor een locatie groepsbegeleiding die niet de dichtstbijzijnde passende locatie is.

Artikel 19. Specifieke criteria vervoer*, niet zijnde vervoer van en naar groepsbegeleiding*

1. Een cliënt kan in aanmerking komen voor een vervoersvoorziening, indien hij beperkingen ondervindt in het lokaal verplaatsen en het gebruiken en/of bereiken van het openbaar vervoer en algemene voorzieningen niet mogelijk is. Onder lokaal verplaatsen wordt verstaan 30 km rondom de woning.

2. Een voorziening ter compensatie van een vervoersbeperking ofwel ten behoeve van maatschappelijke participatie, niet zijnde een hulpmiddel, wordt bij voorkeur geleverd in de vorm van een financiële tegemoetkoming voor de kosten van vervoer.

3. Het college volstaat in de totale omvang vervoersbehoefte met een voorziening of een combinatie van voorzieningen, waarmee een cliënt 1.500 kilometer per kalenderjaar kan reizen. Als de cliënt een hogere vervoersbehoefte heeft, dan is het aan de cliënt om dit aan de hand van concrete en verifieerbare gegevens aan te tonen. De maximale totale omvang is 2.000 kilometer per kalenderjaar.

4. De cliënt komt voor gratis begeleiding bij vervoer in aanmerking indien:
    a. Hij voor zijn verplaatsingen afhankelijk is van een rolstoel;
    b. Hij een rit maakt met als start- of eindpunt een ziekenhuis;
    c. Er eigen- of pleegkinderen tot 16 jaar met hem meerijden.

5. Voor ritten tot 5 kilometer wordt de scootmobiel of driewielfiets in beginsel gezien als een passende voorziening en mag er voor deze ritten geen gebruik worden gemaakt van het Wmo taxivervoer, tenzij de scootmobiel of driewielfiets door persoonlijke omstandigheden niet kan worden gebruikt.

Artikel 20. Specifieke criteria scootmobiel

1. Het college beoordeelt of de scootmobiel gestald kan worden in een berging, schuur of garage. De ruimte moet voldoen aan de eisen voor brandveiligheid en de eisen die de leverancier stelt.

2. Als stalling in een berging, schuur of garage niet mogelijk of geschikt is onderzoekt het college of de scootmobiel in de woning gestald kan worden. Bijvoorbeeld in de hal, bijkeuken of logeerkamer.

3. Als er geen andere mogelijkheden zijn om een scootmobiel veilig te kunnen stallen dan onderzoekt het college de mogelijkheden voor plaatsing van een scootmobielberging in de buitenruimte. Deze scootmobielberging moet voldoen aan de eisen van brandveiligheid en heeft een veilige laadvoorziening.

4. Wanneer geen veilige stallingsmogelijkheid in of rondom de woning kan worden gerealiseerd, kan het college een aanvraag voor een individuele vervoersvoorziening weigeren.

Artikel 21. Specifieke criteria rolstoel

1. Een cliënt kan in aanmerking komen voor een rolstoel voor het dagelijks zittend gebruik voor het zich verplaatsen in en om de woning, maar niet voor een rolstoel voor incidenteel gebruik.

2. Sportrolstoelen worden niet gezien als rolstoelen voor incidenteel gebruik, maar als sportvoorziening, zoals bedoeld in artikel 31.

Artikel 22. Specifieke criteria verhuis- en inrichtingskosten

1. Een tegemoetkoming in de verhuis- en inrichtingskosten kan worden toegekend indien dit de goedkoopst adequate voorziening is.
2. Een tegemoetkoming in de kosten als bedoeld in het eerste lid van dit artikel voor verhuis- en inrichtingskosten bedraagt maximaal € 2.500,-.

3. Een tegemoetkoming in de verhuis- en inrichtingskosten wordt afgewezen indien:

    a. betrokkene voor het eerst verhuist naar een zelfstandige woonruimte;

    b. betrokkene verhuist naar een woning die niet geschikt is voor permanente bewoning;

    c. betrokkene is verhuisd naar de voor hem op dat moment niet meest geschikte woning;

    d. de verhuizing niet bijdraagt aan het opheffen of verminderen van de beperkingen;

    e. betrokkene verhuist naar een WLZ-instelling;

    f. betrokkene verhuist vanuit een geschikte woning;

    g. de kosten voor het aanpassen van de woning zijn lager dan de tegemoetkoming in de verhuis- en herinrichtingskosten.

HOOFDSTUK 4: Persoonsgebonden budget en financiële tegemoetkoming

Artikel 23. Algemene regels over het pgb

1. Een pgb wordt verstrekt indien:
    a. de cliënt pgb vaardig is. De beoordeling van de pgb vaardigheid wordt gedaan via de handreiking ’10-punten pgb-vaardigheid’ van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport;

    b. de cliënt gemotiveerd kan aangeven waarom het Zorg in natura (ZIN) aanbod niet passend is;

    c. de cliënt een pgb-plan indient waarin staat beschreven:
    - waarom er wordt gekozen voor een pgb;
    - welke ondersteuning of voorziening er met het pgb wordt ingekocht;
    - hoe de ondersteuning of de voorziening bijdraagt aan de gestelde doelen;
    - hoe de kwaliteit is gewaarborgd;
    - door wie de ondersteuning wordt uitgevoerd;
    - wie het pgb beheert

    d. is gewaarborgd dat de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, veilig, doeltreffend en cliëntgericht worden verstrekt.
2. Bij het beoordelen van de kwaliteit als bedoeld in het eerste lid, onder d, weegt het college mee of de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, in redelijkheid geschikt zijn voor het doel waarvoor het pgb wordt verstrekt.

3. De kwaliteitseisen die gesteld worden aan het pgb zijn gelijk aan de eisen die aan ZIN worden gesteld, tenzij het pgb wordt uitgevoerd door het sociaal netwerk.

4. De volgende voorwaarden worden gehanteerd bij het verstrekken van een pgb:

    a. degene die de ondersteuning biedt kan niet tevens het pgb namens de budgethouder beheren;

    b. eenmalige uitkering bij beëindigen van de pgb relatie met de aanbieder is toegestaan;

    c. reiskostenvergoeding is niet toegestaan;

    d. administratiekosten mogen niet van het pgb worden betaald;

    e. bemiddelingskosten zijn niet toegestaan;

    f. feestdagenvergoeding is niet toegestaan;

    g. een eenmalig pgb, los van de Sociale verzekeringsbank (SVB), wordt rechtstreeks aan de leverancier betaald.

Artikel 24. Pgb uitgevoerd door een professional

1. Van professionele ondersteuning is sprake als de ondersteuning wordt verleend door:

    a. personen die werkzaam zijn bij een instelling en die voor het uitvoeren van de pgb taken/werkzaamheden ingeschreven staan in het Handelsregister (volgens artikel 5 Handelsregisterwet 2007), en die relevante diploma’s hebben die nodig zijn voor het

doen van hun taken, of;

b. personen die aangemerkt zijn als Zelfstandige zonder personeel. Daarnaast moeten ze ten aanzien van de voor het pgb uit te voeren taken/werkzaamheden ingeschreven staan in het Handelsregister (conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007) en beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken.

2. Voor deze professionals gelden dezelfde kwaliteitseisen waaraan moet worden voldaan als de gecontracteerde aanbieders voor ZIN waaronder:

a. het kunnen overleggen van een diploma waaruit blijkt dat de professional voldoet aan de opleidingseis die geldig is voor de betreffende maatwerkvoorziening in natura zoals beschreven in het actuele productenboek;

b. het kunnen overleggen van een geldende Verklaring Omtrent Gedrag (VOG). Deze VOG mag maximaal vijf jaar oud zijn.

Artikel 25. Pgb uitgevoerd door het sociaal netwerk

1. Er is sprake van ondersteuning vanuit het sociaal netwerk als:

a. de ondersteuning geboden wordt door het sociaal netwerk van de budgethouder;

b. Als de ondersteuning geboden worden door personen die niet voldoen aan de criteria in artikel 24.

Artikel 26. Algemene regels over de hoogte van het pgb

1. Bij het vaststellen van de hoogte van het pgb voor de maatwerkvoorzieningen hulp bij het huishouden, (groeps)begeleiding en kortdurend verblijf wordt er onderscheid gemaakt tussen professionele ondersteuning en ondersteuning vanuit het sociaal netwerk.

2. De hoogte van het pgb uitgevoerd door een professional bedraagt maximaal 90% van het ZIN tarief dat geldig is voor gecontracteerde aanbieders. De ZIN tarieven worden jaarlijks vastgesteld door het college.

3. De hoogte van het pgb uitgevoerd door het sociaal netwerk bedraagt 100% van het wettelijk minimumloon, vermeerderd met 8% vakantiegeld en 8,33% vakantie-uren, voor een persoon van 21 jaar of ouder. Als de budgethouder werkgeverslasten moet afdragen, wordt het budget met die lasten verhoogd.

Artikel 27. Specifieke regels bij een pgb voor hulp bij het huishouden

De hoogte van het Pgb in verband met het kunnen voeren van een gestructureerd huishouden is afhankelijk van het toegekende aantal minuten ondersteuning waarmee het resultaat gerealiseerd kan worden.

Artikel 28. Specifieke regels bij een pgb voor een hulpmiddel

1. Indien cliënt een pgb wenst te ontvangen voor de aanschaf van een hulpmiddel, kan hij/zij verplicht worden om mee te werken aan het onderzoek uitgevoerd door de gecontracteerde hulpmiddelenleverancier. In dit onderzoek komt het volgende aan bod:
    a. welk hulpmiddel het goedkoopst adequaat is voor cliënt als deze in ZIN zou worden verstrekt;

    b. wat de kostprijs is van het goedkoopst adequate hulpmiddel indien deze in ZIN zou worden verstrekt;

    c. of het gewenste hulpmiddel geschikt is voor het doel waarvoor het Pgb wordt verstrekt;

2. Cliënt is niet verplicht het goedkoopst adequate hulpmiddel in te kopen zoals geadviseerd door de gecontracteerde hulpmiddelenleverancier, mits het in te kopen hulpmiddel geschikt is voor het doel waarvoor het pgb wordt verstrekt.

3. Cliënt is verplicht om een hulpmiddel aan te schaffen bij een leverancier die in het bezit is van het 'Nationaal Keurmerk Hulpmiddelen'.

4. De hoogte van het pgb voor een hulpmiddel wordt vastgesteld op basis van de tegenwaarde van de voor de gemeente goedkoopst adequate voorziening (zo mogelijk uit het kernassortiment), zoals dat door het college aan de gecontracteerde leverancier wordt betaald.

5. Het all-in dienstverleningstarief (onderhoud, verzekering, keuring en reparatie) zoals dat door het college aan de gecontracteerde leverancier wordt betaald, wordt jaarlijks op declaratiebasis uitbetaald gedurende de geldende afschrijvingstermijn.

6. Voor hulpmiddelen die buiten het kernassortiment vallen wordt de hoogte van het pgb vastgesteld aan de hand van één of meer offertes.

7. Voor (elektrische) hulpmiddelen gelden de volgende afschrijvingstermijnen:
    a. zeven jaar voor (elektrische) hulpmiddelen
    b. vijf jaar voor kinderhulpmiddelen en douche/toilethulpmiddelen

Artikel 29. Specifieke regels bij een pgb voor een woningaanpassing

1. De hoogte van het pgb voor een woningaanpassing en de daarmee eventueel samenhangende kosten van onderhoud, verzekering, keuring en reparatie wordt bepaald op basis van een voorcalculatie of aan de hand van door de cliënt opgevraagde vergelijkbare offertes, waarbij de prijs van de leverancier die de goedkoopst adequate voorziening kan leveren doorslaggevend is. Het college is gemachtigd om een tegenofferte op te vragen.
2. Bij de berekening van de hoogte van een pgb voor de kosten van een woningaanpassing worden enkel de volgende kosten meegerekend:

    a. De aanneemsom (hierin begrepen de loon- en materiaalkosten, en eventuele noodzakelijke statische berekeningen en - tekeningen) voor het treffen van de voorziening. Indien de voorziening in zelfwerkzaamheid wordt getroffen, vervalt de post loonkosten en worden alleen de materiaalkosten vergoed;

    b. Het architectenhonorarium tot ten hoogste 10% van de aanneemsom met dien verstande dat dit niet hoger is dan het maximale honorarium als bepaald in DNR 2011 van de BNA. Alleen in die gevallen dat het noodzakelijk is dat een architect voor de woningaanpassing moet worden ingeschakeld worden deze kosten subsidiabel geacht. Het betreft dan veelal de ingrijpender woningaanpassingen;

    c. De kosten voor het toezicht op de uitvoering, indien dit noodzakelijk is, tot een maximum van 2% van de aanneemsom;

    d. De leges voor zover deze betrekking hebben op het treffen van de voorziening;

    e. De verschuldigde en niet verrekenbare of terugvorderbare omzetbelasting;

    f. Renteverlies, dat ontstaat indien de cliënt noodzakelijke betaling aan derden moet doen voordat tot vergoeding is overgegaan, maar uitsluitend indien deze betalingen verband houden met de bouw dan wel het treffen van voorzieningen;

    g. De prijs van bouwrijpe grond indien de aanschaf van de grond noodzakelijk is omdat niet binnen het oorspronkelijke kavel gebouwd kan worden;

h. Na de oorspronkelijke raming ontstane kosten, die ten tijde van de raming van de kosten redelijkerwijs niet voorzien konden worden, mits het college schriftelijk toestemming geeft voor de uitgave van deze extra bedragen;

i. De kosten van noodzakelijk technisch onderzoek en voor advisering over de te treffen aanpassing;

j. De kosten van heraansluiting op de openbare nutsvoorziening.

Artikel 30. Specifieke regels bij een pgb voor een auto-aanpassing

1. Het pgb voor aanpassingen aan een auto is beperkt tot aanpassingen met een verwachte economische levensduur van zeven jaar.

2. Voor een auto-aanpassing geldt een afschrijvingstermijn van zeven jaar.

Artikel 31. Specifieke regels bij een pgb voor een sportvoorziening
Het pgb voor een sportvoorziening wordt bepaald aan de hand van door de cliënt opgevraagde offertes, waarbij de prijs van de leverancier die de goedkoopst adequate voorziening kan leveren doorslaggevend is. De gemeente is gemachtigd om een tegenofferte op te vragen, waarbij de economisch meest voordelige uitgangspunt is voor verdere besluitvorming.

Artikel 32. Specifieke regels bij een pgb voor begeleiding

1. De hoogte van het pgb in verband met begeleiding individueel is afhankelijk van het toegekende aantal uren begeleiding waarmee het resultaat gerealiseerd kan worden.

2. De hoogte van het pgb in verband met begeleiding in groepsverband is afhankelijk van het aantal toegekende dagdelen begeleiding waarmee het resultaat gerealiseerd kan worden.

3. Voor individuele begeleiding wordt een bedrag per uur beschikbaar gesteld.

4. Voor begeleiding in groepsverband wordt een bedrag per dagdeel beschikbaar gesteld.

Artikel 33. Specifieke regels bij een pgb voor logeren/respijtzorg

1. De hoogte van het pgb in verband met logeren/respijtzorg is afhankelijk van het toegekende aantal etmalen per week waarmee het resultaat gerealiseerd kan worden.

2. Voor logeren/respijtzorg wordt een bedrag per etmaal beschikbaar gesteld.

Artikel 34. De hoogte van het pgb voor beschermd wonen of opvang

De gehanteerde tarieven voor beschermd wonen of opvang, zijn de tarieven zoals vastgesteld door het college van de gemeente Leeuwarden.

Artikel 35. Algemene regels over de financiële tegemoetkoming

1. Een financiële tegemoetkoming kan worden toegekend t.b.v. de volgende resultaatgebieden:
    a. (on)roerende woonvoorzieningen: wonen in een geschikt huis;
    b. hulpmiddelen: het verplaatsen in en om de woning;
    c. vervoersvoorzieningen: het zich lokaal verplaatsen/meedoen aan het maatschappelijke leven.

2. Het college kan voor een goede uitvoering van dit artikel nadere beleidsregels stellen.

Artikel 36. Algemene regels over de hoogte van financiële tegemoetkoming

1. De hoogte van een financiële tegemoetkoming is niet hoger dan de kosten van de goedkoopst adequate voorziening.

2. De financiële tegemoetkoming is in beginsel niet kostendekkend, tenzij het college na onderzoek oordeelt dat dit noodzakelijk is in het individuele geval.

Artikel 37. Voorwaarden voor uitbetaling van de financiële tegemoetkoming

1. De tegemoetkoming wordt uitbetaald aan de cliënt of aan de leverancier van de voorziening

2. De tegemoetkoming kan voorafgaande aan de aanschaf, of na de realisering van de voorziening worden verstrekt:
    a. Indien de tegemoetkoming voorafgaande aan de aanschaf van de voorziening wordt uitbetaald aan de cliënt, dient deze binnen drie maanden na verstrekking van de tegemoetkoming een bewijsstuk aan te leveren waaruit blijkt dat de financiële tegemoetkoming is aangewend voor de aanschaf van de voorziening;

    b. Indien de tegemoetkoming rechtstreeks wordt uitbetaald aan de leverancier van de voorziening, geschied deze uitbetaling na aanlevering van een bewijsstuk van de leverancier waaruit blijkt dat de voorziening is gerealiseerd.

3. Verstrekking van de tegemoetkoming achteraf geschiedt na aanlevering van een factuur of ander bewijsstuk waaruit blijkt dat de voorziening reeds is aangeschaft.

4. Indien de inwoner als genoemd in lid 2 onder a geen bewijsstuk aanlevert, kan de tegemoetkoming worden teruggevorderd op grond artikel 2.4.1 lid 1 van de wet, voor zover het de inwoner kan worden aangerekend dat de tegemoetkoming niet adequaat is besteed.

5. Indien een programma van eisen is opgesteld, vindt uitbetaling van de tegemoetkoming slechts plaats voor zover wordt voldaan aan de in het programma gestelde eisen.

6. In de gevallen waarin een programma van eisen is opgesteld en de uitbetaling van de tegemoetkoming vooraf plaatsvindt, wordt binnen drie maanden na realisering van de voorziening een inspectie uitgevoerd.

7. Als na inspectie blijkt dat de voorziening niet voldoet aan het programma van eisen, kan de gemeente de beslissing tot toekenning van de financiële tegemoetkoming herzien dan wel intrekken.

8. Indien het besluit tot intrekking als genoemd in lid 6 de inwoner kan worden aangerekend, kan het college de tegemoetkoming terugvorderen op grond van artikel 2.4.1 lid 1 van de Wet.

HOOFDSTUK 5: Bijdrage in de kosten

Artikel 38. Bijdrage in de kosten van maatwerkvoorzieningen en pgb's en financiële tegemoetkoming.

1. Een cliënt is een bijdrage in de kosten verschuldigd voor een maatwerkvoorziening, pgb of financiële tegemoetkoming, zolang de cliënt van de maatwerkvoorziening gebruik maakt of gedurende de periode waarvoor het pgb of de financiële tegemoetkoming wordt verstrekt, met als maximum de kostprijs.

2. De bijdragen voor maatwerkvoorzieningen, pgb of de financiële tegemoetkoming is gelijk aan het landelijk vastgestelde bedrag per maand.

3. In afwijking van artikel 2.1.4a, vierde lid, van de wet bedraagt de hoogte van de eigen bijdrage voor de maatwerkvoorziening voor taxivervoer een opstaptarief van € 1,00 per enkele rit en € 0,30 cent per gereden kilometer.

4. Geen bijdrage in de kosten is verschuldigd indien:
    a. het resultaat behaald kan worden door een voorziening in de vorm van een woningaanpassing in algemene ruimten;

    b. het resultaat behaald kan worden door een voorziening in de vorm van aanpassingen aan eerder verstrekte woonvoorzieningen en vervoersvoorzieningen;

    c. een maatwerkvoorziening is verstrekt in de vorm van een rolstoel;

    d. sprake is van een collectieve voorziening, bijvoorbeeld een poolvoorziening zoals een scootmobielpool, een driewielfiets- of duofietspool.

5. De bijdrage in de kosten voor een voorziening in de vorm van ZIN is verschuldigd zolang er gebruik wordt gemaakt van de voorziening.

6. De bijdrage in de kosten voor een voorziening in de vorm van een pgb is verschuldigd zolang de hierna volgende afschrijvingstermijnen niet zijn verstreken:
    a. zeven jaar voor vervoersvoorzieningen in de vorm van een autoaanpassing;

    b. zeven jaar voor roerende woonhulpmiddelen;

    c. zeven jaar voor (elektrische) hulpmiddelen;

    d. tien jaar voor woningaanpassingen, niet zijnde een aanbouw;

    e. vijftien jaar voor een woningaanpassing in de vorm van een aanbouw;

7. De bijdrage voor een maatwerkvoorziening of pgb ten behoeve van een woning- aanpassing voor een minderjarige cliënt is verschuldigd door de onderhoudsplichtige ouders, daaronder begrepen degene tegen wie een op artikel 394 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek gegrond verzoek is toegewezen, en degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag uitoefent over een cliënt.

8. Berekend op basis van artikel 2.1.4a lid 6 Wmo 2015, wordt de kostprijs van een:

    a. maatwerkvoorziening of bij verordening aangewezen algemene voorziening bepaald door een aanbesteding, na consultatie in de markt of na overleg met de aanbieder;

    b. maatwerkvoorziening in de vorm van een hulpmiddel bepaald door de wijze van beschikbaarstelling (bruikleen of eigendom en het all-in dienstverleningstarief);

    c. maatwerkvoorziening in de vorm van een woningaanpassing bepaald door de wijze van beschikbaarstelling (bruikleen of eigendom);
9. De bijdrage wordt door het Centraal administratie kantoor (CAK) vastgesteld en geïnd.

HOOFDSTUK 6: Kwaliteit en veiligheid

Artikel 39. Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning

1. Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen, door:

    a. het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de cliënt;

    b. het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg en ondersteuning;

c. erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard;

d. voor zover van toepassing, erop toe te zien dat de kwaliteit van de voorzieningen en de deskundigheid van beroepskrachten tenminste voldoen aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de in de toepasselijke sector erkende keurmerken.

2. De eisen als bedoeld in het eerste lid zijn in ieder geval zodanig dat:

a. de dienstverlening veilig, doeltreffend, doelmatig en cliëntgericht wordt verstrekt;

b. de dienstverlening tijdig en conform afspraak wordt verstrekt;

c. de dienstverlening is afgestemd op de reële behoefte van de cliënt en op andere vormen van zorg of hulp die de cliënt ontvangt;

d. de dienstverlening verstrekt wordt met respect voor en inachtneming van de rechten van de cliënt;

e. de aanbieder van zorg een actieve signaleringsplicht heeft ten aanzien van veranderingen in de gezondheid (fysiek en psychisch), de sociale situatie en de behoefte van de cliënt aan meer of andere zorg;

f. de ondersteuning wordt geleverd met gekwalificeerd personeel, passend bij de behoeften en persoonskenmerken van de cliënt;

g. de aanbieder zorg draagt voor scholing zodanig dat de medewerkers over kwalitatief verantwoorde kennis en kunde kunnen (blijven) beschikken;

h. medewerkers, indien van toepassing, geregistreerd zijn volgens de geldende beroepsregistratie;

i. personen die beroepsmatig dan wel vanuit een professioneel georganiseerde situatie in contact kunnen komen met cliënten, een verklaring omtrent het gedrag (VOG) bezitten. De VOG mag maximaal 5 jaar oud zijn;

j. de aanbieder zorg draagt voor het naleven van beroeps- en meldcodes door de medewerkers;

k. elke medewerker de Nederlandse taal spreekt en schrijft.

3. Het college kan bij nadere regeling bepalen welke verdere eisen worden gesteld aan de kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen.

4. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders, een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek en het zo nodig in overleg met de cliënt ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.

Artikel 40. Verhouding prijs en kwaliteit levering door derden

1. Ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een dienst door een derde als bedoeld in artikel 2.6.4 van de wet en de eisen die gesteld worden aan de kwaliteit van de dienst stelt het college vast:

a. een vaste prijs, die geldt voor een inschrijving als bedoeld in de Aanbestedingswet 2012 en het aangaan van een overeenkomst met de derde; of

b. een reële prijs die geldt als ondergrens voor:

1° een inschrijving en het aangaan van een overeenkomst met de derde, en

2° de vaste prijs, bedoeld in onderdeel a.

2. Het college stelt de prijzen, bedoeld in het eerste lid, vast:

    a. overeenkomstig de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht, bedoeld in artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel c, van de wet en;

    b. rekening houdend met de continuïteit in de hulpverlening, bedoeld in artikel 2.6.5, tweede lid, van de wet, tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners.

3. Het college baseert de vaste prijs of de reële prijs op de volgende kostprijselementen:

    a. de kosten van de beroepskracht;

    b. redelijke overheadkosten;

    c. kosten voor niet productieve uren van de beroepskrachten als gevolg van verlof, ziekte, scholing, werkoverleg;

    d. reis en opleidingskosten;

    e. indexatie van de reële prijs voor het leveren van een dienst;

    f. overige kosten als gevolg van door de gemeente gestelde verplichtingen voor aanbieders waaronder rapportageverplichtingen en administratieve verplichtingen.

4. Het college kan het eerste lid, onderdeel b, buiten beschouwing laten indien bij de inschrijving aan de derde de eis wordt gesteld een reële prijs voor de dienst te hanteren die gebaseerd is op hetgeen gesteld is in het tweede en derde lid. Daarover legt het college verantwoording af aan de gemeenteraad.

5. Het college bepaalt met welke derde als bedoeld in het eerste lid hij een overeenkomst aangaat.

6. Het college kan zich voor de vaststelling van de in voorgaande leden bedoelde prijs laten adviseren door een onafhankelijke adviseur.

7. Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren voorzieningen, niet zijnde diensten, in ieder geval rekening met:

    a. de marktprijs van de voorziening en;

    b. de eventuele extra taken die in verband met de voorziening van de leverancier worden gevraagd, zoals:

        - aanmeten, leveren en plaatsen van de voorziening
        - instructie over het gebruik van de voorziening
        - onderhoud van de voorziening, en
        - verplichte deelname in bepaalde samenwerkingsverbanden (bijv. gebiedsteams).

Artikel 41. Tegemoetkoming meerkosten personen met een beperking of chronische problemen
Het college kan aan personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die daarmee verband houdende aannemelijke meerkosten hebben, een tegemoetkoming verstrekken ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie. Het gaat hier om personen vanaf 18 jaar met een

inkomen tot 130% van het minimumniveau. De gemeente Opsterland heeft dit vormgegeven in een collectieve ziektekostenverzekering voor de meerkosten van chronisch zieken en gehandicapten (AV Frieso).

Artikel 42. Meldingsregeling calamiteiten en geweld

1. Het college treft een regeling voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening door een aanbieder en wijst een toezichthoudend ambtenaar aan.

2. Aanbieders melden iedere calamiteit en ieder geweldsincident dat zich heeft voorgedaan bij de verstrekking van een voorziening onverwijld aan de toezichthoudend ambtenaar.

3. De toezichthoudend ambtenaar, bedoeld in artikel 6.1, van de wet, doet onderzoek naar de calamiteiten en geweldsincidenten en adviseert het college over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.

4. Het college kan bij nadere regeling bepalen welke verdere eisen gelden voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening.

Artikel 43. Voorkoming en bestrijding ten onrechte ontvangen maatwerkvoorzieningen en pgb's of financiële tegemoetkoming en misbruik of oneigenlijk gebruik van de Wmo 2015.

1. Het college informeert cliënten of hun vertegenwoordiger in begrijpelijke bewoording over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een maatwerkvoorziening, pgb of financiële tegemoetkoming zijn verbonden en over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet.

2. Het college geeft zoveel mogelijk uitvoering aan de bevoegdheden die hem zijn toegekend in de artikelen 2.3.9, 2.3.10 en 2.4.1 van de wet.

3. In aanvulling op het bepaalde in het tweede lid kan een beslissing tot verlening van een pgb of financiële tegemoetkoming worden ingetrokken als blijkt dat het pgb of financiële tegemoetkoming binnen zes maanden na uitbetaling niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.

Artikel 44. Opschorting betaling uit het pgb

1. Het college kan de Sociale verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot opschorting van betalingen uit het pgb voor ten hoogste dertien weken als er ten aanzien van een cliënt een ernstig vermoeden is gerezen dat er sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 2.3.10, eerste lid, onder a, d of e, van de wet.

2. Het college stelt de pgb-houder schriftelijk op de hoogte van het verzoek op grond van het eerste lid.

Artikel 45. Onderzoek naar kwaliteit en recht- en doelmatigheid maatwerkvoorzieningen en pgb's en financiële tegemoetkoming

Het college onderzoekt, al dan niet steekproefsgewijs, het gebruik van maatwerkvoorzieningen en pgb's met het oog op de beoordeling van de kwaliteit en de recht- en doelmatigheid daarvan.

HOOFDSTUK 7: Waardering mantelzorgers

Artikel 46. Jaarlijkse waardering mantelzorgers

Het college zorgt voor een jaarlijkse blijk van waardering voor mantelzorgers.

HOOFDSTUK 8: Klachten, medezeggenschap en inspraak

Artikel 47. Klachtenregeling

1. Aanbieders stellen een regeling vast voor de afhandeling van klachten van cliënten ten aanzien van alle voorzieningen.

2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de klachtregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders, en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.

3. Het college kan besluiten één of meerdere van de in dit artikel genoemde eisen niet of anders aan de aanbieder te stellen, indien deze niet proportioneel is in relatie tot de omvang van de organisatie van de aanbieder of de aard of omvang van de opdracht.

Artikel 48. Medezeggenschap bij aanbieders van maatschappelijke ondersteuning

1. Aanbieders stellen een regeling vast voor de medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder welke voor de gebruikers van belang zijn ten aanzien van alle voorzieningen.

2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de medezeggenschapsregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.

3. Het college kan besluiten één of meerdere van de in dit artikel genoemde eisen niet of anders aan de aanbieder te stellen, indien deze niet proportioneel is in relatie tot de omvang van de organisatie van de aanbieder of de aard of omvang van de opdracht.

Artikel 49. Betrekken van ingezetenen bij het beleid

1. Het college betrekt ingezetenen van de gemeente, waaronder in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers daaronder begrepen de adviesraad sociaal domein, bij de voorbereiding van het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning, overeenkomstig de krachtens artikel 150 van de Gemeentewet gestelde regels met betrekking tot de wijze waarop inspraak wordt verleend.

2. Het college stelt ingezetenen vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende maatschappelijke ondersteuning, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.

3. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie en ondersteuning.

4. Het college stelt nadere regels vast ter uitvoering van het tweede en derde lid.

HOOFDSTUK 9: Overgangsrecht en slotbepalingen

Artikel 50. Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de cliënt afwijken van de bepalingen van deze verordening indien toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 51. Intrekking oude verordening en overgangsrecht

1. De Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Opsterland 2023 wordt ingetrokken met ingang van 1 januari 2027.

2. Een cliënt houdt recht op een lopende voorziening verstrekt op grond van de ‘Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Opsterland 2023’, zoals die gold tot 1 januari 2027, totdat het college een nieuw besluit heeft genomen waarbij het besluit waarmee deze voorziening is verstrekt, wordt ingetrokken.

3. Aanvragen die zijn ingediend onder de onder het eerste lid genoemde verordening en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Opsterland 2027.

4. Op bezwaarschriften tegen een besluit op grond van de in het eerste lid genoemde verordening, wordt beslist met inachtneming van die verordening.

Artikel 52. Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2027.

2. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Opsterland 2027’.

Ondertekening

Aldus besloten in de openbare vergadering van de raad van gemeente Opsterland van 15 december 2026.

de griffier,	de voorzitter,
{{esl:Signer2:signature:size(200,50)}}	{{esl:Signer1:capture:size(200,50)}}
Maaike de Lang	Andries Bouwman